

Prof. Dr. Hamdi MOLLAMAHMUTOĞLU

Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesi

İşyerinin Cebri İhale ile Satımı Suretiyle Devrinin İş Sözleşmelerine Etkisi

1. SORUN

4857 sayılı İş Kanunu'nun "İşyerinin veya bir bölümünün devri" başlıklı 6. maddesinin son fıkrasında, iflas dolayısıyla mal varlığının tasfiyesi sonucu işyerinin veya bir bölümünün başkasına devri halinde bu madde hükümlerinin uygulanmayacağı açıkça ifade edilmiştir. Buna karşılık iflasta olduğu gibi cebri icrada ihale ile satış sonucu işyeri devri halinde madde hükümlerinin uygulanmayacağı yönünde bir hükme yer verilmemiştir. Bununla birlikte öğretide bu halde de 6. madde hükümlerinin uygulanamayacağı yönünde görüşler bulunmaktadır. Ciddi argümanlara sahip bu görüşler, 6. madde bağlamında cebri ihale ile satışın iş hukukunda önemli bir sorun oluşturduğunu göstermektedir. Öğreti kadar hukuk tatbikatı bakımından da taşıdığı önem ve çözüme kavuşturulması gereği yeterince tartışılmayan bir sorun olarak işyerinin cebri ihale ile satımı suretiyle devrinin, 6. madde hükümlerine göre bir işyeri devri olup olmadığı; buna bağlı olarak iş sözleşmelerinin akibetinin ne olacağı hususunu üzerinde düşünölmeye değer bir sorun yapmaktadır.

A. Soruna İlişkin Kanun Hükümlerinin İncelenmesi

Soruna ilişkin kanun hükümleri 4857 sayılı İş Kanunu md. 6 ile İcra İflas Kanunu'nda cebri icra ile satışa ilişkin olup da İş Kanunu'nun bu 6. maddesi bağlamında ele alınması gereken hususlardır.

1. İş Kanunu'nun 6. Maddesi Düzenlemesi ve Uygulanma Koşulları

İş Kanunu'nun 6. maddesinin başlığı her ne kadar "İşyerinin veya bir bölümünün devri" başlığını taşıyorsa da maddede düzenlenen husus işyerinin veya bir bölümünün devri değil, devir halinde iş sözleşmelerinin ve buna bağlı olarak işçilik haklarının akibetidir. Devir halinde Borçlar Kanunu md. 179 hükümleri uygulama alanı bulur. Devir, bu Kanun hükümlerine göre aktif ve pasifin devralana intikali ile gerçekleşir. Bu yönüyle bizatihi devir, iş hukukunun bir problemi değildir. Bununla birlikte 6. madde hükümlerinin uygulanabilmesi için bu madde bağlamında bir işyeri veya bir bölümünün devrinin mevcudiyeti şarttır. Buna göre;

**a) Devir Hukuki Bir İşleme
Dayanmalıdır:**

Hukuki bir işleme dayanmayan devirler 6. maddenin kapsamı dışındadır; işyeri bir hukuki işleme dayalı olarak devredilmiş olmalıdır. Ancak bu husus hukuki işleme dayanmayan her devirin iş sözleşmelerinin otomatik olarak intikaline olanak vermeyeceği anlamına gelmemektedir. Nitekim aşağıda da belirtileceği gibi miras yoluyla intikal, hukuki bir işlemde değil kanundan kaynaklanır ve mirasçılar miras bırakanın külli halefi olarak işyerinin yeni işvereni sıfatıyla iş sözleşmelerinin tarafı olurlar. Fakat İş Kanunu 6. madde bağlamında işyerinin devirle intikali, mutlaka bir hukuki işleme dayanmak zorundadır.

İş Kanunu'nun 6. maddesinin dayanağı, Avrupa Birliği'nin İşletmenin Devri Halinde Çalışanların Haklarının Korunmasına Dair 2001/23 sayılı Direktifidir (Madde gerekçesi). Avrupa Birliği Adalet Divanı, bu direktif bağlamında "devir" kavramını, işletmenin, işyerinin veya bir bölümünün bir başka işverene, sözleşme, idari tedbir, adli karar, adli işlem, birleşme veya bölünme yollarından biriyle intikali olarak değerlendirmektedir¹. Bununla birlikte 2001/23 sayılı Direktifin 5. madde 1 ve 2. paragrafları, işletme, işyeri veya bir bölümünü devreden bir iflas işlemine veya borç ödeme güçlüğü nedeniyle yetkili kamu otoritesinin denetimi altında mallarının tasfiyesiyle sonuçlanacak benzeri bir işleme maruz kalması hallerini, Direktif kapsamı dışında tutmuş, yani bu durumda iş sözleşmelerinin devralana otomatik olarak geçeceği kuralına bir istisna getirmiştir². Buna karşılık hukukumuzda İş Kanunu md. 6/son fıkrada sadece iflas hali öngörülmekte "borç ödeme güçlüğü nedeniyle benzeri bir işleme maruz kalma" bağlamında başkaca bir hale yer verilmemektedir. Yargıtay, bu bağlamda, cebri icrada satışı istisna olarak değerlendirmekte; 6. madde anlamında bir devir olarak nitelemektedir³. Halbuki aşağıda etraflıca izah edeceğimiz üzere, bu görüş, hem 6. madde düzenlemesinin dayandığı Avrupa Birliği 2001/23 sayılı Direktifi hükümleri, hem cebri icrada ihale ile satışın hukuki mahiyeti bakımından isabetli değildir.

**b) İşyeri, Ekonomik Bütünlüğü
Korunarak Devredilmiş Olmalıdır:**

İş sözleşmelerinin devirle birlikte otomatik olarak intikali için işyeri, teknik amaç ve organizasyon bütünlüğünü muhafaza ederek bir işletmeciden bir diğer işletmeciye intikal etmelidir⁴. İş Kanunu md. 6 düzenlemesinin dayanağı Avrupa Birliği 2001/23 sayılı Direktifinin md. 1/paragraf 1'de Direktif kapsamında devrin "işletmenin, işyerinin ekonomik bütünlüğünü muhafaza ederek, yani asli veya fer'i ekonomik faaliyetini sürdürmek amacıyla, örgütlenmiş bir unsurlar ve vasıtalar bütünü olarak intikali" şeklinde olması gerektiği öngörülmüştür⁵. Türk iş hukukunda da öğreti görüşü bu yöndedir⁶. Bu nedenle işyerinin maddi unsurlarının (arazi, binalar, makine, teçhizat, ham madde, yarı ve mamul maddeler vs.) devri yanında gayrimaddi unsurların (lisans, patent, özel bilgisayar programları, "know how" vs.) devri de bu bakımdan önemlidir⁷. Buna göre işyerinin maddi unsurlarının devralınmış olması, İş Kanunu md. 6 anlamında devrin kabulü için yeterli değildir⁸.

Türk iş hukukunda "ekonomik bütünlük"ten ne anlaşılması gerektiği ne mevzuatta ne de yargı kararlarında dile getirilmiştir. Buna karşılık konuya yakın olması nedeniyle işaret edilmesi gereken bir düzenleme olarak Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu Tarafından Ticari ve İktisadi Bütünlük Oluşturan Mahcuz Malların Satışına İlişkin Yönetmelik md. 4'de "Bir veya birden fazla gerçek veya tüzel kişiye ait olan 6183 sayılı Kanun hükümleri uyarınca haczedilen aktif değerler ile lisans, ruhsat ve imtiyaz sözleşmeleri ile 3984 sayılı Kanunun geçici 6. maddesi hükmü kapsamında geçici veya daimi frekans ve kanal kullanımından doğan haklar ve bu mal, hak ve/veya varlıkların fer'i veya mütemmim cüzü niteliğindeki sözleşmeler ile bu sözleşmelerden doğan ancak başlı başına iktisadi değeri olmayanlar da dahil olmak üzere diğer tüm mal, hak ve/veya varlıkların tamamı veya bir kısmı ticari ve iktisadi bütünlüğün kapsamındadır." ifadesiyle TMSF işlemleri bakımından ticari ve iktisadi bütünlüğün kapsamı belirtilmeye çalışılmaktadır.

Cebri icrada satış, borçlunun tarafı olduğu bir hukuki işlem değildir; cebri icrada devir, icra müdürlüğünün satış kararı sonucu tamamlanmakta; cebri ihale ile satılan malın mülkiyeti ihale ile intikal etmektedir.

Hukukumuzda göre işyerinin ekonomik bir bütünlük olarak intikali için, BK. md. 179 hükümlerine göre işletmenin aktif ve pasifi ile devralana geçmiş olması gerekir. Bu durumda mirastaki gibi külli halefiyet bulunmadığından devreden ile devralan arasında devre konu her münferit hakkın kendine mahsus kanuni usule uyularak intikali (cüz'i halefiyet) sağlanmalıdır. Ancak iş hukukunda işçiler de işyeri kavramına dahil edildiklerinden (İş Kanunu md.2/f1) "işyerinin ekonomik bütünlüğünü koruyarak devri" tabiri, borçlar hukukuna göre işletmenin malvarlığının devriyle tam tamına da örtüşmez; "işyerinin bir bütün olarak devri" tabirine işçiler de dahildir. Şu halde İş Kanunu md.6 bakımından işyeri, maddi ve gayri maddi unsurlar ve personelin birlikte intikali halinde "ekonomik bütünlük" korunarak devredilmiş olur.

2. İcra ve İflas Kanunu'nda Cebri İcra ile İhalenin, İş Kanunu md. 6 Bakımından, Üzerinde Durulması Gereken Yönleri

İcra ve İflas Kanunu md. 106 ve devamı maddelerinde haczolunan taşınır ve taşınmaz malların paraya çevrilmesi kapsamında cebri satışa ilişkin düzenlemeler getirilmektedir. Bu düzenlemelere göre İş Kanunu 6. maddesi bağlamında üzerinde durulması gereken hususlar şöyledir;

a) Cebri İcra Borçlunun Mabruz Malları İktisadi Zaruret Yoksa Kural Olarak Bir Bütün Halinde Değil Ayrı Ayrı Satılır:

İktisadi bir zaruret yoksa taşınırlar ve ayrı tapu senetlerine bağlı taşınmazlar ayrı ayrı satılırlar⁹. İpotekli takip hariç, haciz yolu ile takipte

taşınmazlar, bütünleyici parçalarıyla (mütemim cüzleriyle) birlikte satılırken eklentiler (teferruat) ayrı satılabilir¹⁰. Bununla birlikte fabrika satışlarında makine ve teçhizatın bütünleyici parça mı eklenti mi olduğu hususunda öğretide görüş birliği bulunmadığı gibi yargı içtihatlarında da açık bir ifade yoktur. Ancak, yargının makine ve teçhizatı, eklenti olarak değerlendirdiği söylenebilirse de fabrikadan müstakil olarak haczedilemeyeceği yönünde görüş bildirildiği görülmektedir¹¹.

b) Cebri İcra Hukuki Mahiyeti Bakımından Bir Kamu Tasarrufudur:

Her ne kadar Borçlar Kanunu'nda cebri icrada satış, bir alım-satım sözleşmesi (beyi) gibi değerlendirilmişse (BK. md.229) de gerçek anlamda bir satış olarak görülemez¹². İcra ve İflas Kanununun cebri icra ile satışa ilişkin düzenlemelerine bakıldığında cebri satışın, bir sözleşme olmayıp bir kamu hukuku tasarrufu olduğu görülür. Nitekim bir İçtihadı Birleştirme Kararı'na göre cebri ihale, bir satım sözleşmesi ve bu bağlamda bir özel hukuk işlemi olmayıp bir kamu tasarrufudur¹³. Anayasa Mahkemesi içtihatlarına göre kamu tasarrufları, devlet erki kullanılarak yapılan ve nihai amacı kamu yararı olan işlemlerdir¹⁴. İş hukuku öğretisinde önemli bir görüş de, cebri icrada satışın hukuki bir işleme dayalı devir olmadığı; zira cebri icrada ihalenin, devletin egemenlik hakkını kullandığı bir işlem olduğu; buna göre de İş Kanunu 6. madde hükümlerinin kıyasen dahi uygulanamayacağı kanaatindedir¹⁵. Gerçekten de cebri icrada satış, borçlunun tarafı olduğu bir hukuki işlem değildir; cebri icrada devir, icra müdürlüğünün satış kararı sonucu tamamlanmakta¹⁶; cebri ihale ile satılan malın mülkiyeti ihale ile intikal etmektedir. Ancak bu intikal ile birlikte alıcı, tapuda tescile kadar, temlik tasarruflarda bulunamaz¹⁷.

c) İcra Takibi, Hukuksal Nitelik Yönünden, İflas Takibi Gibidir:

Şu anlamdaki borcunu rızasıyla ifa etmeyen borçlunun mallarına, alacaklının talebi üzerine devletin cebri icra organlarının el koyması ve bu malları satarak satış bedelinden alacaklının alacağını ödemesi her iki takip yolunun ortak

niteliğidir; icra ve iflas hukukunda her iki yol da, “cebri icra” kavramı altında yer alır. Ara- larındaki temel fark, hukuki mahiyet farkından ziyade kapsam farkından ibarettir; icrada, bir veya birkaç alacaklının alacaklarını karşılaya- cak nispette olmak üzere borçlunun malvarlı- ğının bir kısmına el konularak satılması ve sa- tış tutarının alacaklılar arasında paylaşılması söze konu iken iflasta, bütün alacaklıları için borçlunun malvarlığının tamamına el konula- rak haczedilebilen bütün mallarının satılması ve satış tutarının bütün alacaklılara paylaşıl- ması söze konudur. Bu nedenledir ki icra yolu- na “cüz’i icra”, iflas yoluna “külli icra “ adı veri- lir¹⁸. Yine bu nedenledir ki icra yolu ile takipte uygulanan birçok hüküm iflas yolu ile takipte de uygulama alanı bulur.

II. SORUNUN, İŞ HUKUKU BAĞLAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ

A. Cebri İcrada İhale ile Satışın, İş Kanunu md.6/f 1 Bağlamında Bir “Hukuki İşlem” Olup Olmadığı

Yukarıda da belirtildiği üzere cebri icrada satış, hukuki mahiyeti bakımından, bir kamu hukuku tasarrufudur. Kamu hukuku tasarrufu, devletin egemenlik yetkisine istinaden, tek yan- lı olarak yaptığı, re’sen icra kabiliyeti bulunan işlemlerdir. Cebri ihale ile devlet, borçlunun malvarlığından, alacaklıya olan borcunu karşı- layacak kadar bir miktarını satarak paraya çe- virmektedir. Buna göre cebri ihale, borçlandığı edimi ifa etmeyen, bu nedenle edimin ifasına mahkum olan borçlunun, ifa hükmünün icrası bağlamında karşılaştığı bir kamu tasarrufudur. Bu durumda borcun ifası, borçlunun rızası dı-

İşyeri veya bir bölümünün satımı halinde, cebri icra ile satıştan farklı olarak devir, satış sözleşmesine dayanır ve mülkiyetin intikali, tapuya tescil ile gerçekleşir.

şında temin edilmiş olmaktadır. Borçlu ile alı- cı arasında satılan mal ve paranın mübadelesi hususunda karşılıklı anlaşma bulunmadığından cebri ihale ile satış, gerçek anlamda bir satış değildir¹⁹. Ortada özel hukuk anlamında bir satış sözleşmesi bulunmadığı gibi özel hukuk anlamında bir devir de bulunmamaktadır; zira mülkiyet ihale anında, başkaca bir işlem gerek- meksizin kanundan dolayı kendiliğinden (ipso facto) intikal etmektedir.

İş Kanunu md. 6/f 1’de “işyeri veya işyeri- nin bir bölümü hukuki bir işleme dayalı ola- rak başka birine devredildiğinde” ifadesindeki “hukuki işlem”, özel hukuk alanında karşılıklı anlaşmaya dayanan, yani rızaya müstenit iş- lemlerdir; işyeri veya bir bölümünün devri, cebri icradaki gibi kanundan dolayı kendiliğin- den değil, taraflar arasındaki hukuki bir işleme dayalı olarak gerçekleşmektedir. Bu hukuki iş- lem satış sözleşmesi, kira gibi ivazlı, bağış gibi ivazsız bir sözleşme olabilir. İş sözleşmelerinin otomatik olarak intikalinin hukuksal esası ve buna göre devralanın iş sözleşmelerinin işve- ren tarafı olarak bütün işçilik alacaklarından sorumlu tutulmasının nedeni, iki taraf arasın- daki (alıcı-satıcı, kiracı-kiralayan vs.) işte bu karşılıklı rızanın varlığıdır. Örneğin işyeri veya bir bölümünün satımı halinde, cebri icra ile satıştan farklı olarak devir, satış sözleşmesine dayanır ve mülkiyetin intikali, tapuya tescil ile gerçekleşir. İşyeri veya bir bölümünün mül- kiyeti, bu karşılıklı rıza ile intikal etmektedir. Bu nedenle md. 6/f 1 bağlamında devir rızai bir devirdir. Rızai olmayan devirler; iflas, ceb- ri icra, miras bu madde kapsamı dışındadır. Bununla birlikte mirasta mirasçılarının iş söz- leşmelerinin tarafı olmaları, İş Kanunu md. 6 hükümleri nedeniyle değil, Medeni Kanunun 599. maddesine göre kanun gereğince; “... mirasçılar, miras bırakanın aynı haklarını, ala- caklarını, diğer mal varlığı haklarını, taşınır ve taşınmazlar üzerindeki zilyetliklerini doğrudan doğruya kazanırlar ve mirasbırakanın borçla- rından kişisel olarak sorumlu olurlar.” (MK. md. 599/f 2). Şu halde mülkiyetin kanundan dolayı kendiliğinden intikalini sağlayan işlemler ve/veya haller, İş Kanunu md. 6 kapsamı dışında kalırlar.

B. İcra ve İflas Hukukuna Göre Cebri İhale ile Satışta Bütünsel Bir Satışın, İş Hukukuna Göre Bir İşyerinin Ekonomik Bütünlüğünün Korunarak Satımı Anlamına Gelip Gelmediği

İş hukukunda işyeri, belirli bir teknik amaçla takip eden organizasyonel bir bütündür. Nitekim Kanun da işyerini, işyerine bağlı yerler, eklentiler ve araçlar ile oluşturulan iş organizasyonu kapsamında bir bütün olarak nitelenmektedir (md. 2/f 3). İşyeri tanımı yapılırken "...mal veya hizmet üretmek amacıyla maddi olan ve olmayan unsurlar ile işçinin birlikte örgütlendiği birim..." ifadesiyle Kanunun, işçileri, işyeri kavramı ile bütünleştirdiği görülmektedir. Bu bakımdan, İş Kanunu md. 6 kapsamında işyerinin veya bir bölümünün devrinden bahsedebilmek için bu yerlerin işçileri ile birlikte bir işlevi yerine getiriyor olması ve aynı işlevi, aynı maddi ortamda aynı araç ve gereçlerle ekonomik ayniyet ve bütünlüğünü muhafaza ederek devralan işletme bünyesinde de sürdürmeleri icap eder²⁰. Buna göre devralanın da bir işletmecisi olması gerekecektir. Nitekim, 2001/23 sayılı Avrupa Birliği Direktifinde de iş sözleşmelerinin otomatik intikali için devrin, "bir işletmenin, işyerinin veya bir bölümünün bir işverenden diğer bir işverene intikali..." şeklinde gerçekleşmesi aranmaktadır (md. 1). Halbuki cebri icrada ihale ile satımda, yukarıda da görüldüğü üzere bir organizasyonel bütün olarak işyerinin değil, bu bütünü oluşturan unsurların kural olarak ayrı ayrı (taşınmazlar bütünüleyici parçalarıyla; taşınırlar, üçüncü kişilerdeki alacaklar, diğer mal varlığı hakları ayrı olarak) satımı söze konu olduğu gibi, alıcının bu işyerini işletmeye devam etmesi de zorunlu değildir. Bu satımda, gözetilmesi gereken ilke tarafların menfaati olup, satım, borcu en iyi karşılayacak şekilde (iktisadi zaruret yoksa malların ayrı ayrı satımı şeklinde) ve nispette malların ihalesiyle olur.

Şu halde, cebri icrada, arsa, bina, makine ve teçhizatı ile birlikte işyeri satımı, icra ve iflas hukuku bakımından iktisadi zaruret nedeniyle

(malların ayrı ayrı satımının borçlu ve alacaklıların menfaati yönünden mahzurlu olması veya taşınmazların tek tapulu olması gibi) bütünsel bir satımı ifade etmekte olup iş hukuku bakımından İş Kanunu md. 6 kapsamında işyeri devri için gerekli olan "ekonomik bütünlüğün korunarak devri" anlamına gelmez.

C. İş Kanunu md. 6/Son Fıkırdaki İflasın İfade Edilmesi, Buna Karşılık İcradan Bahsedilmemesinin, İcranın 6. Madde Hükümlerine Tabi Olduğu Şeklinde Yorumlanmasına El Verip Vermediği

Hukuki mahiyetlerinin aynı olmasına rağmen, Kanunda ifade edilmediğinden hareketle icra yolu ile takipte cebri icrada satış halinde, iflastan farklı olarak iş sözleşmelerinin otomatik olarak alıcıya intikal edeceğini düşünmek hatalıdır. İcra yolu ile takipte cebri icrada ihaleyle satış, İş Kanunu 6. maddesinin dayanağı olan Direktifte "borç ödeme güçlüğü nedeniyle yetkili kamu otoritesinin denetimi altında borçlunun mallarının tasfiyesiyle sonuçlanacak benzeri bir işlem" bağlamında yer almaktadır (Direktif md. 5, paragraf 2). Bu nedenle İş Kanunu 6. madde son fıkrada iflasın yanında icranın da ifade edilmesi gerekirdi. Ancak bu husus, icranın, 6. madde hükümlerine tabi olduğu anlamını taşımaz. İcra 6. madde son fıkrada ifade edilmemiş olsa da hukuksal niteliği ve 6. maddenin dayanağı olan Avrupa Birliği normu bakımından iflas gibi değerlendirilmek zorundadır. Bu bakımdan 6. madde son fıkrada icraya zuhulen (omission) yer verilmediği açıktır.

III. SONUÇ

Yukarıdaki değerlendirmelerimize göre sorunu yanıtlayacak olursak, iktisadi zaruret nedeniyle, işyerinin, arsa, bina, makine ve teçhizatı ile bütünsel devir şeklinde icrada cebri satışı, iş hukuku anlamında, yani İş Kanunu md. 6/f 1 hükmünün uygulanmasını gerektirecek surette "işyerinin ekonomik bütünlüğünün korunması suretiyle devri" anlamına gelmez;

İş Kanunu md. 6/f 1 anlamında işyerinin bütünsel devri, maddi ve manevi unsurları ve işçileriyle birlikte ve işletilmek üzere devri anlamına gelir.

md. 6/f 1 anlamında işyerinin bütünsel devri, maddi ve manevi unsurları ve işçileriyle birlikte ve işletilmek üzere devri anlamına gelir. Diğer taraftan cebri satış, İş Kanunu md. 6/f 1 hükmü bağlamında bir "hukuki işlem" olarak da kabul edilemez; söze konu olan bir kamu hukuku tasarrufuyla, yani ihaleyle mülkiyetin intikalidir. Ayrıca icranın, hukuksal niteliğinin iflasla aynılığı da tartışma dışıdır. Bu hususların tümü dikkate alındığında işyerinin icrada cebri ihaleyle satışının, 6. madde kapsamında bir devir olarak kabul edilemeyeceği şüphesizdir. 6. maddenin dayanağı olarak gerekçesinde zikredilen 2001/23 sayılı Avrupa Birliği Direktifinde iflas işlemi yanında borç ödeme güçlüğü nedeniyle benzeri bir işleme de yer veren hüküm karşısında, iflastan farklı olarak md. 6/son fıkrada icranın belirtilmemiş olmasından hareketle yapılacak aykırı bir yorumun da isabetli olmayacağı, bu fıkra hükmünde icraya zuhulen yer verilmemiş olduğu hükmün özünden anlaşılmaktadır. Şu halde iflasta olduğu gibi işyerinin cebri icrada ihaleyle satışı suretiyle devri halinde işçilerin iş sözleşmelerinin devirle otomatik olarak alıcıya intikal etmeyeceğini; bunun sonucu olarak da devralanın 6. maddedeki gibi işçilik alacaklarından sorumlu tutulamayacağını söylememiz icap eder. Ancak devri takiben işçilerin çalıştırılmasına devam olunuyorsa yeni bir iş sözleşmesi ile çalıştırıldıkları ve buna göre de devralan alıcının, iş sözleşmelerinin işveren tarafını teşkil ederek devirden sonra doğacak işçi hak ve alacakları bakımından sorumlu olacağını belirtmeliyiz. Zira bu durumda devredilen işyerinin iktisadi bütünlüğünü koruduğu tartışma dışı olmakla birlikte devir cebri icrada ihale ile gerçekleştiğinden md. 6 kapsamı dışında kalır ve buna göre de devirle işveren konumunu kazanan devralan, devreden işverenin işçilere karşı borçlarından 6. madde hükümlerine göre sorumlu olmaz. Bu duruma göre işçilerin devirden önceki alacakları için devreden işverenlerinden İcra ve İflas Kanunu hükümlerine göre alacaklarını takip ve talep imkanı vardır. İşçi alacakları, iflasta olduğu gibi (md. 206) hacizde de imtiyazlı alacaklar içinde ilk sırada yer aldıklarından (md. 140), cebri icrada satış tutarından ilk sırada karşılanırlar.

DİPNOTLAR

- 1 Decision du 1.Octobre.1994, JOCE C-274/10.
- 2 Wyler Remy, Droit du Travail, 2.ed.2008, sh.387.
- 3 Yarg. 9. HD. 16.6.2008, 2008/20332 E., 2008/15696 K. (Çankaya O.G./Çil Ş., İş Hukukunda Üçlü İlişkiler, 2. Bası, Ankara, 2009, sh. 436-438).
- 4 Brunner C./Bühler J.- M./Weaber J. B./Bruchez C., Commentaire du Contrat de Travail, 3. Ed., 2004, Lausanne, sh. 2008.
- 5 Wyler, sh.386.
- 6 Kılıçoğlu M./Şenocak K., İş Kanunu Şerhi, C. 1, 2. Baskı, 2008, sh. 183 vd.
- 7 Kılıçoğlu/Şenocak, sh. 185.
- 8 Kılıçoğlu/Şenocak, sh. 186.
- 9 Kuru Baki, İcra ve İflas Hukuku, C. 2, 3. Baskı, İstanbul 1990, sh. 1203, 1305; Uyar Talih, İcra Hukukunda İhale, Manisa 1982, sh. 2.
- 10 Uyar, sh. 67.
- 11 Uyar Talih, Taşınmaz Mallara İlişkin İhalenin Yapılması, talihuyar.com.
- 12 Tandoğan H., Borçlar Hukuku, Özel Borç Münasebetleri, C. 1, Ankara 1969, sh. 45.
- 13 İBK. 24.6.1953, E. 14, K. 6, RG. 24.8.1953, Sayı 8489, sh. 8030 (Muşul T., Gereğçeli-Notlu-İçtihatlı İcra ve İflas Kanunu ve İlgili Mevzuat, 3. Baskı, Mayıs 2004, sh. 453).
- 14 Any. Mah. 15.10.2003, E. 2003/36, K. 2003/91 sayılı Karar (anayasa gov.tr.).
- 15 Kılıçoğlu/Şenocak, sh. 194.
- 16 Yarg. 15. HD. 3.4.1990, E. 1989/4763, K. 1990/1551, Yargıtay Kararları Dergisi, Kasım 1990/11, sh. 1672-1673 (Muşul, sh. 455).
- 17 Yarg. 4. HD. 25.3.1980, E. 1388, K. 3932 (Uyar, İcra Hukukunda İhale, sh. 387-388).
- 18 Kuru B./Görgün Ş., İcra ve İflas Hukuku, Ankara 1996, sh. 24 ve 183 vd.
- 19 Tandoğan, aynı yer.
- 20 Aynı mahiyette Ulucan D., "İşyeri Devrinin İş İlişkilerine Etkisi ve Devir Nedeni ile Yapılan Fesihlerin Hukuki Sonuçları", Sicil, Haziran 2009, S. 14, sh. 40.